

Ανακοίνωση από την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Η απεργία πείνας του κρατούμενου Δημήτρη Κουφοντίνα ανοίγει μοιραία ολόκληρη τη συζήτηση για το ίδιο το κράτος δικαίου και τη σωφρονιστική πολιτική που αυτό καλείται να ασκεί και δεν αφορά βέβαια καθόλου στο ζήτημα της ιδεολογικής ταύτισης ή μη με τις σκέψεις του ή την παλαιότερη δράση του. Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων ενός ανθρώπου και πολύ περισσότερο ενός κρατουμένου καθόλου δεν σημαίνει ταύτιση με τις ιδέες ή τις πράξεις του ή υπεράσπιση αυτών.

Ένα κράτος δικαίου, όμως, πρέπει να ισχύει το ίδιο για όλους και χωρίς εξαιρέσεις κι όχι κατά περίπτωση και μάλιστα με απαράδεκτα κριτήρια ιδεολογικά ή ακόμη χειρότερα φρονηματικά, που παραπέμπουν στις πιο σκοτεινές εποχές της σύγχρονης ιστορίας μας. Γιατί με τον τρόπο αυτό ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για διαρκείς αυθαιρεσίες και διακριτική και δυσμενή μεταχείριση ορισμένης (κάθε φορά) μερίδας κρατουμένων, σήμερα των πολιτικών κρατουμένων των ένοπλων οργανώσεων των δεκαετιών του 1970 και του 1980, αύριο σε βάρος όποιων θεωρηθούν επικίνδυνοι για το σύστημα. Η εδραίωση και εφαρμογή μιας συρρικνωμένης νομιμότητας, μέσα από ένα «ποινικό καθεστώς εξαίρεσης», που σήμερα φαίνεται να απειλεί κάποιες μειοψηφίες, νομιμοποιεί αυτό που αύριο με ευκολία μπορεί να στοχεύσει τις μεγάλες κοινωνικές πλειοψηφίες.

Στην Ελλάδα του 21ου αιώνα υπερηφανευόμαστε ότι βασανιστήρια, επίσημα τουλάχιστον, δεν υπάρχουν. Δυστυχώς όμως φαίνεται πως υπάρχουν πρακτικές, που αποβλέπουν στην ψυχολογική εξόντωση μιας μερίδας κρατουμένων. Γιατί είναι βασανιστήριο για έναν κρατούμενο η στέρηση του επισκεπτηρίου του ή της τακτικής του άδειας, μιας κατάκτησης, που χρειάστηκε πολύς χρόνος μέχρι να αναγνωρισθεί και κατοχυρωθεί από το νομικό σύστημα, έπειτα από δραματικές απεργίες και πάμπολλες στάσεις μέσα στις φυλακές. Τέτοιες στερήσεις για έναν κρατούμενο συνιστούν αναμφίβολα βασανιστήριο και εντάσσονται στο πλαίσιο του πιο ακραίου αυταρχισμού, εκδικητικότητας και εξόντωσής του.

Γι' αυτό σαν Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης τασσόμαστε στο πλευρό του κρατούμενου απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα και στον αγώνα του για εφαρμογή του

νόμου, που το κράτος αρνείται εκδικητικά και παράνομα να εφαρμόσει. Κι όχι γιατί ταυτιζόμαστε ιδεολογικά με τις ιδέες και τις πράξεις του, αλλά γιατί όταν μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα μιλάμε για βασικά και αναφαίρετα δικαιώματα όλων των ανθρώπων κι όταν ιδιαίτερα μιλάμε για δικαιώματα κρατουμένων μιλάμε για ζητήματα στοιχειώδους αξιοπρέπειας και ανθρωπιάς.

Θεσσαλονίκη 2 Φεβρουαρίου 2020

Η Πρόεδρος
Αρετή Σκουνάκη

Τα μέλη